

EHLİ BEYT(*)

KAZIM BALABAN
Gazeteci-Yazar

Ehli Beyt Kimdir ? (1)

Ahir zaman Peygamberi, **Hz. Muhammed Mustafa**, Hakk'a yürüyeceğini anlayınca **23 Şubat 632** tarihinde **(2) Gadirhum** denilen bir alanda, rivayetlere göre **80 bini kişiyi** aşkın bir topluluğa, Deve semerlerinden bir mimber oluşturarak bunun üstüne çıkıp tarihi **Veda Hutbesini** okudu. **Hz. Muhammed Mustafa** , ümmetine seslenerek **2 emanet** tavsiye etti.

- 1- Allahın kelamı Kuran-ı Kerim,
- 2- Ehli Beyt'i.

Hz. Muhammed şöyle dedi. "Kuran ve Ehli Beytime ipine **sımsıkı** sarılın. **Kevser Havuzunda** her iki **emanet** bir birinden ayrılmadan **banâ** ulaşacaktır. **Ehl-i Beyt'im**, Nuh'un **gemisi** gibidir. Gemiye **binenler** kurtuldular, binmeyenler **helak** oldular".

(**Ehli Beyt**, Hz. Muhammed'in ailesi demektir ve 1- **Hz. Muhammed**, 2- **İmam Ali**, 3- **Ana Fatma**, 4- **İmam Hasan** ve 5- **İmam Hüseyin** olmak üzere toplam 5 kişidirler).

Kur'an-ı Kerim düşünce, kanun ve değerler kaynağıdır... Kur'an, hayat programını düzenlemek ve hayat kanunlarını belirlemek üzere inen ilahî vahiy ve sözlerdir...

Kur'an-ı Kerim'de, Ehl-i Beyt'den bahsedilirken **iki üslup** kullanılmıştır:

1- Onlara **özel bir unvan** vererek onlardan bahsetmiştir. **Tathir** Ayeti'nde "**Ehli Beyt**" olarak, **Meveddet** Ayeti'nde de "**Kurba**" (Peygamber'in yakınları) olarak onlardan söz edilmesini buna örnek olarak verebiliriz. Bu konuda birçok ayet nazil olmuş ve Sünnet-i Nebevî o ayetleri açıklamıştır; müfessirler ve raviler de, onları kendi hadis ve tefsir kitaplarında nakletmişlerdir.

2- Onlarla ilgili **olaylar ve vakıaları** kaydetmiş, onların fazilet ve makamlarını anlatmış, onları övmüş ve ümmeti onlara yöneltmek istemiştir. Bu konularda birçok ayet inmiştir. Bu ayetlerin bazılarında, **Mübahele Ayeti (Âl-i İmran, 61)** ve **İt'am Ayeti'nde (İnsan, 8)** olduğu gibi, **Ehli Beyt'den toplu olarak** söz edilmiş, bazılarında ise Ehl-i Beyt'in bazı fertlerinden bahsedilmiştir. Örneğin; **Maide Sûresi'nin 55.** ayeti olan ve "**Velâyet Ayeti**" diye adlandırılan, "**Sizin veliniz, yalnız Allah, O'nun Peygamberi ve iman eden, ibadet eden ve rükû halinde zekât verenlerdir.**" ayetinde Hz. Ali'den bahsedilmektedir.

Ehl-i Beyt Hakkında Nazil Olan Ayetler

1- Tathir Ayeti (3)

"Allah, yalnızca siz **Ehli Beyt'ten** her çeşit **pislik** ve **kötülüğü** giderip sizi tertemiz kılmak ister" (**Ahzab : 33**)

Birçok tefsir ve hadis kitaplarında bu ayet-i kerimede "**Ehli Beyt'ten** maksadın, Peygamber'in Ehl-i Beyti ve onların da, "**Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin**" olduğu açıklanmıştır.

Suyutî, ed-Dürr'ül-Mensur adlı tefsirinde, **Taberanî'nin, Ümmü Seleme'den** şöyle tarif ettiğini bildiriyor: "Peygamber, kızı **Fatıma'ya** şöyle buyurdu: "**Kocanı ve çocuklarını benim yanıma getir.**" O da gidip onları getirdiğinde, Peygamber, **Fedek'ten** getirilmiş olan abasını onların üzerine attı ve mübarek ellerini onların üzerine koyup şöyle buyurdu: "**Allah'ım, bunlar Muhammed'in ailesi ve soyudur, kendi rahmet ve bereketlerini Muhammed'in ehli ve soyunun üzerine indir; nasıl ki İbrahim'in soyuna indirdin. Şüphesiz ki sen, övülensin, yücesin.**"

Ümmü Seleme : "Ben de **abanın altına** girmek ve **onlara katılmak** istedim ve bunun için abanın bir ucunu kaldırdım. Peygamber abayı benim **elimden** çekti ve abanın altına girmeme **müsaade** etmedi ve şöyle buyurdu: "Sen **hayır** ve **saadet** üzeresin". Demektedir.

Peygamber'in eşi **Ümmü Seleme'den** nakledilen diğer bir hadiste de şöyle geçer:

"Peygamber, **Ümmü Seleme'nin** evinde bir yatakta yatmıştı ve üzerine de bir **Hayber** abası

örtmüştü. O sırada Fatıma biraz yemek getirdi. Peygamber buyurdu: “(Ey Fatıma!) **Kocanı ve çocukların Hasan ve Hüseyin’i benim yanıma çağır.**” O da onları çağırıldı. Yemeği yedikleri sırada Peygamber’e şu ayet nazil oldu:

“Allah, yalnızca siz Ehli Beyt’ten her çeşit pislik ve kötülüğü giderip sizi tertemiz kılmak ister.”

Peygamber üzerindeki abanın fazlasını onların (Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin’in) üzerine örttü, daha sonra elini abadan çıkarıp göğe kaldırarak şöyle dua etti:

“Allah’ım, bunlar benim Ehli Beytim ve bana ait olan kimselerdir; öyleyse her türlü pisliği ve kötülüğü onlardan gider ve onları tertemiz kıl.”

Hz. Peygamber, bu sözü üç defa tekrarlardı. **Ümmü Seleme** diyor: “Ben de başımı o örtünün altına soktum ve dedim: “Ya Resulullah! Ben de sizinle miyim?” Peygamber iki defa buyurdu: **“Sen hayır ve saadet üzeresin.”**

Hz. Peygamber, devamlı olarak bu ayetin manasını ümmetine açıklıyor ve bu ayette açıklanan nur ve hidayetten ayrı düşmemeleri için sürekli olarak onların dikkatini bu ayete çekiyordu. Örnek olarak şu hadis-i şerifi zikredebiliriz:

Hz. Muhammed buyuruyor ki:

“Bu ayet (**Tathir Ayeti**) beş kişinin hakkında nazil olmuştur: **Ben, Ali, Fatıma, Hasan, ve Hüseyin**”. Bu ayetin tefsirinde, **Ehli Beyt’den** maksadın kimler olduğu hakkında **Aişe**’den şöyle bir rivayet eder.

“Bir gün Peygamber üzerinde siyah yünden dokunmuş nakışlı bir kumaş olduğu halde dışarı çıktı. O sırada **Hasan bin Ali** geldi, Peygamber onu o kumaşın altına aldı; sonra **Hüseyin** geldi, Peygamber onu da o kumaşın altına aldı; sonra **Fatıma** geldi, Peygamber onu da o kumaşın altına aldı; daha sonra da **Ali** geldi, geldi, **Peygamber** onu da o kumaşın altına aldı ve şu ayeti okudu: “Allah, yalnızca siz **Ehli Beyt’ten** her çeşit **pislik ve kötülüğü** giderip sizi **tertemiz** kılmak ister.” (**Ahzab : 33**)

Kur’an-ı Kerim, Ehli Beyt’den bahs ederken onların her türlü fenalıktan pâk ve temiz olduklarını belirtmektedir.

Peygamber, sabahları **Hz. Ali ve Hz. Fatıma’nın** kapısına gelerek onları “**Ehli Beytim**” diye çağırıyor, böylece onların şahsiyetini ümmetine tanıtip anlatarak, dikkatleri onlara çekmek ve Ehl-i Beyt’e sevgi, itaat gösterilmesini amaçlıyordu.

Sahabe’den Taberanî, Ebu’l-Hamra’dan şöyle rivayet ediyor: “**Altı ay** Peygamber’in, Ali ve Fatıma’nın kapısına gelip şöyle dediğine şahit oldum: “Allah, yalnızca siz **Ehli Beyt’ten** her çeşit **pislik ve kötülüğü** giderip sizi **tertemiz** kılmak ister.” (**Ahzab : 33**)

Fahr-i Razî de bu Hadisi şöyle naklediyor:

“Resulullah, Hz. Ali ve Hz. Fatıma’nın evine gelip; “Ey **Ehli Beyt!** “Allah, yalnızca siz Ehl-i Beyt’ten her çeşit **pislik ve kötülüğü** giderip sizi **tertemiz** kılmak ister.” derdi.

2- Meveddet Ayeti

“(Ey **Peygamber!** Müslümanlara) De ki: Sizden tebliğime karşılık bir ücret istemiyorum; istediğim, ancak yakınlarıma (**Ehli Beytime**) sevgidir.” (**Şûra : 23**)

Hz. Peygamber, bu ayetten kimlerin kastedildiğini ve sevgileri ve itaatleri farz olanların kimler olduğunu Müslümanlara beyan etmiştir.

İslam **Hadis** ve tarih yazarları bu ayetteki “**Kurba**” (Peygamber’in yakınları) kelimesinden maksadın, “**Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin**” olduğunu nakletmişlerdir.

Dönemi yansıtan gelişmelere bakılırsa inanmayanlar kendi aralarında konuşurlarken “Acaba **Muhammed**, yaptıklarından dolayı karşılık olarak bir şey isteyecek mi?” diye konuşurlar. O zaman; “De ki: Sizden **tebliğime karşılık** bir ücret istemiyorum; istediğim, ancak yakınlarıma (**Ehli Beytime**) sevgidir.” (**Şûra : 23**) ayeti nazil olur.”

“**Meveddet** ayeti nazil olduğunda “Ya Resulullah! **Sevgi ve muhabbetleri** bize farz olan yakınların kimlerdir?” diye sordular. Resulullah: “**Onlar Ali, Fatıma ve onların iki evladıdır.**” Diye buyurdular.

Hz. Peygamber, kızı **Hz. Fatıma’yı** çok seviyor ve şöyle buyuruyorlar:

“**Fatıma** benim **vücudumun** bir parçasıdır; onu inciten, rahatsız eden **beni** incitip rahatsız etmiştir.”

İslam kaynaklarına göre ve yaşanan **Aleviliğe** yansımalarına bakılırsa, **Hz. Muhammed’in, Hz. Ali, Hasan ve Hüseyin’i** çok sevdiği görülmektedir.

Ehli Beyte inanan, aradığı **çoğu erdemi** onlarda bulan ve dolayısı ile sonsuz sevgi duyan Peygamber’in **ümmeti** de onları sever ve yüreğinde hisseder. Kur’an-ı Kerim’de buyrulur:

“(Ey Peygamber! Müslümanlara) De ki: Eğer **Allah’ı** seviyorsanız, bana uyun ki Allah da siz sevsin.” (**Âl-i İmran : 31**)

“... Ve ona (Peygamber’e) **uyun** ki doğru yolu bulmuş olasınız.” (**A’raf : 158**)

“Onun (Peygamber’in) emrine **aykırı** hareket edenler, Allah’ın azabından sakınsınlar.” (**Nur : 63**)

“(Ey Müslümanlar!) Andolsun ki, Allah’ın Resulü’nde sizin için uyulacak **güzel** bir örnek var. (O, sizin için en güzel örnektir)”. (**Ahzab : 21**)

Hz. Peygamber’in, **Hz Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin’i** sevdiği ve onlara önem verdiği için, Müslümanların da Peygamberine **uyarak** onları sevmesinin, onlara **önem** vermesinin Allahın emir olduğu da böylelikle anlaşılır.

Ehli Beyte dua edip **salâvat** göndermek , büyük bir makama sahip olan **Ehli Beyt’i** anmak ayrıca büyük bir ibadettir..

İmam Şafî bir şiirinde şöyle diyor:

“Ey yolcu! **Mina** kumluğunda **biraz dur**; seher vakti hacılar Mina’ya **akın** yaptıklarında, büyük **bir ırmak gibi** coşup gittiklerinde, **Hif’in** sakinlerine ve ayaktakilere seslen; onlara de ki: Eğer Muhammed’in **Ehli Beyti’ni sevmek rafizilik ise** (dini terk etmekse), öyleyse **bütün insanlar** ve cinler **tanık** olsunlar, ben **rafiziyim.**”

İbn-i Abbas adlı Sahabe’nin rivayet ettiği hadiste: “Meveddet Ayeti nazil olduğunda Müslümanlar Resulullah’a: “**Muhabbeti ve sevgisi bize farz olan akrabaların kimlerdir ya Resulullah?**” diye sordular. Resulullah, “**Ali, Fatıma ve onların iki evladıdır.**” diye buyurdular.”

Hz. Peygamberin ümmetine: “Ben sizden peygamberlik ve **Allah’ın ahkâmını** tebliğ etme yolunda çektiğim **zahmetler** ve zorluklara karşılık **Ehli Beytimi ve yakınlarımı** sevmekten başka bir şey istemiyorum.” Hadisinin, gerçekte, ümmetin **takip** edeceği yolu öğrenmekte kime başvuracaklarını göstermektedir.

3- Mübahele Ayeti

“(Ey Peygamber!) Sana gelen bilgiden sonra, kim seninle bu hususta tartışacak olursa, de ki: Gelin, çocuklarımızı ve **çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı**, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra Allah’ın lânetini yalancıların üzerine kılalım.” (**Âl-i İmran : 61**)

İslâm tarihinde “**Mübahele**” olarak rivayet edilen çok önemli bir olaya göre: “Hıristiyan olan **Necran** kabilesinden bir heyet, Hz. Muhammed’in yanına gelip onun peygamberliği hakkında bahsedip delil isteyince, Allah bu ayeti göndererek Hz. Muhammed’e; **Hz. Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin’i** yanına alıp **çöle** çıkmasını, Hıristiyanlara da kendi **hanım ve çocuklarıyla** birlikte çöle çıkmalarını, sonra da Allah’tan yalancıların üzerine **lânet ve cezasını** indirmesi için dua etmeleri emredilir.”

Zemahşerî, Keşşaf adlı tefsirinde şöyle yazar:

“Hz. Peygamber, **Necran** Hıristiyanlarını mübahele etmeye çağırdığı zaman dediler ki:

“**Müsaade** edin, dönüp bu konuda biraz düşünelim. Kendi aralarında toplanıp konuştukları zaman, fikir sahipleri olan (**Necran** papazı) **Akîb’e** dönerek: “**Ey Mesih’in kulu! Senin görüşün nedir?**” diye sordular. O da şöyle dedi: “**Ey Hıristiyan Cemaati!** And olsun Allah’a ki, siz **Muhammed’in** Allah tarafından gönderilen bir **peygamber** olduğunu ve O’ndan **hak bir kitap** getirmiş olduğunu biliyorsunuz. Allah’a andolsun ki, Peygamberi ile **mübahele** eden hiçbir ümmetin büyükleri diri kalmamış ve küçükleri de büyümemiştir. Eğer onunla mübahele ederseniz, gerçekten hepimiz helâk oluruz. Bununla beraber yine de kendi dininizin üzerinde kalmak isterseniz, bu şahısla (Muhammed’le) **vedalaşın** ve kendi diyarınıza dönün.”

Bu arada Hz. Peygamber, **Hz. Hüseyin’i** kucağına almış, **Hz. Hasan’ın** elinden tutmuş, peşi sıra **Hz. Fatıma** ve onun peşi sıra da **Hz. Ali** olduğu halde geldi ve: “**Ben dua ettiğim zaman siz de amin deyin.**” diye buyurdular.

Necran papazı bu manzarayı görünce, Hıristiyanlara dönerek şöyle dedi:

“**Ey Hıristiyan topluluğu!** Ben öyle simalar görüyorum ki, **Allah** bir dağ onların hürmetine yerinden koparmak istese, koparır. Onlarla **mübahele** etmeyin. Eğer mübahele ederseniz, helâk olursunuz ve kıyamet gününe kadar yeryüzünde bir **Hıristiyan** kalmaz”. Bunun üzerine **Hıristiyanlar**, Hz. Peygamber’e dediler ki: “**Ey Ebe’l-Kasım!** Biz seninle **mübahele** etmemeye karar verdik; sen **kendi dininde** kal, biz de **kendi dinimizde.**”

Hız. Peygamber' de şöyle buyurdu: "Eğer **mübahele** etmiyorsanız, öyleyse **İslâm** dinini kabul edin ve **Müslüman** olun ki, Müslümanların **menfaat** ve **zararlarına** ortak olasınız".

Hıristiyanlar bunu kabul etmeyince, Peygamber şöyle buyurdu:

"Öyleyse sizinle savaşıcağım."

Onlar şöyle dediler:

"Bizim Arap milleti ile savaşmaya **gücümüz** yoktur. Fakat seninle bir **anlaşma** yapmaya hazırız. Eğer bizimle savaşmaz, bizi korkutmaz ve bizi kendi **dinimizden** döndürmezseniz, her yıl size **iki bin** tane elbise veririz. Bunların yarısını safer ayında ve yarısını da recep ayında veririz. Bundan başka, bir de demirden dokunan **otuz adet zırh** veririz".

Peygamber'de buna razı oldu ve daha sonra şöyle buyurdu:

"Canım elinde olan **Allah'a** andolsun ki, **Necran** ehlinin helâk olma vakti gelip çatmıştı. Eğer onlar mübahele etmiş olsalardı, şüphesiz ki suret değişip maymun ve domuz olacaktı ve bu sahra onlar için ateşten bir cehenneme dönecekti. Hatta ağaçların üstündeki kuşlar da dahil olmak üzere **Necran** ehlinin hepsi helâk olacaktı ve bir yıl bile geçmeden bütün Hıristiyanlar yok olup gideceklerdi."

Zemahşerî, bu olayı naklettikten sonra, **Mübahele Ayetinin** tefsiriyle ilgili olarak **Ehli Beyt'in** büyüklüğü hakkında **Aişe'den** rivayet ettiği bir hadis ile **Ehli Beyt'in makamını** açıklıyor :

"Allah-u Teala bu ayette, onları **'kendimiz'** diye tabir edilen kimseden de önce zikretmiştir ki, onların Allah katındaki özel makamlarını ve yakınlık derecelerini açıkça bildirsün. Bu ayet, **'Ashab-ı Kisa'nın** fazilet ve üstünlüğüne en büyük ve en güçlü bir delildir".

"Aynı zamanda bu olay, Hz. Resulullah'ın **nübüvvetinin** doğruluğuna da güzel bir delildir. Zira ister dost olsun, ister **düşman**, hiçbir şahıs, Hıristiyanların, Hz. Peygamber'in **mübahele** isteğini kabul ettiklerini nakletmemiştir."

İslam ile inanmayanların ordusunun karşı karşıya geldiği bu olayda sadece bunların öne çıkması, onların hidayet önderleri, ümmetin seçkinleri, ileri gelenleri ve ümmet içinde duaları geri dönmeyen, sözleri **yalanlanmayan** en temiz ve en **kutsal kişiler** olduklarını göstermektedir.

Fahr-i Razî, Tefsir-i Kebir adlı eserinde **Zemahşerî'nin** naklettiği rivayeti aynen nakletmiş ve söz konusu ayetin tefsirinde **Zemahşerî'nin** sözlerine katılarak şunu da eklemiştir: "Bil ki, bu hadisin **doğru olduğuna** tefsir ve hadis ehli **ittifak ve icma** etmişlerdir."

4- Salâvat (Salât) Ayeti

"Şüphe yok ki **Allah ve melekleri** Peygamber'e salât ederler. Ey inananlar, siz de ona **salât** edin ve tam **teslimiyetle** ona selâm verin." (**Ahzap : 56**)

Kur'anı Kerim, **Ehli Beyt'in** pak ve tertemiz olduğunu, açıklamıştır. Din Alimleri de Kur'an ayetleri ve Hadislerden faydalanarak Ehli Beyt'in kimler olduğunu isimleriyle belirlemiş, onların "**Hız. Muhammed, Hız. Ali, Hız. Fatıma, Hız. Hasan, Hız. Hüseyin**" olduklarını beyan etmişlerdir.

Fahr-i Razî, Tefsir-i Kebir'inde adlı eserinde şu hadisi naklediyor: "Hz. Peygamber'den: "**Ya Resulullah! Sana ne şekilde salâvat** getirelim?" diye soruldu. 'Peygamber, "**Bana şöyle salâvat getirin**" buyurdu: "Allah'ım, Muhammed'e ve **Muhammed'in Ehli Beyti'ne** salât et, nasıl ki **İbrahim'e** ve İbrahim'in **Ehli Beyti'ne** salât ettin; Muhammed'e ve Muhammed'in Ehli Beyti'ne **bereket** ver, nasıl ki İbrahim'e ve İbrahim'in Ehli Beyti'ne bereket verdin. Şüphesiz, sen beğenilmişsin, yücesin."

Eğer. "**Allah ve melekleri** Peygamber'e salât ediyorlarsa, artık bizim salâvat getirmemize ne gerek var?" diye sorulursa, deriz ki: "Hz. Peygamber'e **salâvat** getirmek, onun salâvata ihtiyacı olduğu için değildir. Yoksa Allah'ın **salâtından** sonra meleklerin salâvatına da ihtiyacı kalmazdı. **Salâvat**, Peygamber'e karşı bizden taraf bir **tazim ve saygıdır**. Bu vesile ile sevap kazanabiliyoruz. İşte bunun içindir ki, Hz. Peygamber buyuruyor: "**Kim bana bir defa salâvat getirirse, Allah da ona on defa salât eder.**"

Suyutî de, **ed-Dürü'ül-Mensur** adlı tefsirinde şöyle yazıyor:

"**Abdurrezzak, İbn-i Ebî Şeybe, Ahmed, Abd bin Hamid, Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, Nesaî, İbn-i Mace ve İbn-i Merdeveyh, Ka'b bin Umre'den** şöyle nakletmişlerdir:

"Bir gün adamın biri, Hz. Peygamber'e: "**Ya Resulallah! Sana selâm vermenin usulünü öğrendik, bize sana salâvat getirmenin şeklini de öğretir misin?**" diye sordu. Hz.

Peygamber buyurdular : "De ki: **Allah'ım, Muhammed'e** ve Muhammed'in **Ehli Beyti'ne** salât (rahmet) et, nasıl ki İbrahim'e ve İbrahim'in soyuna salât ettin. Gerçekten sen övgü ve izzet sahibisin."

Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

“**Cimri**, benim ismim yanında **anıldığı** zaman, bana **salâvat getirmeyen** kimsedir.”

5- İnsan (Dehr) Sûresi : 5 - 22)

5. İyiler ise, kâfûr katılmış bir kadehten (cennet şarabı) içerler.
6. (Bu,) Allah'ın has kullarının **içtikleri ve akıttıkça akıttıkları** bir pınardır.
7. O kullar, şiddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.
8. Onlar, kendi canları çekmesine rağmen **yemeği yoksula, yetime ve esire** yedirirler.
9. "Biz sizi **Allah rızası** için doyuruyoruz; sizden **ne bir karşılık ne de bir teşekkür** bekliyoruz."
10. "Biz, çetin ve belâlı bir günde Rabbimizden korkarız" (derler).
11. İşte bu yüzden Allah onları o günün **fenalığından esirger**; parlaklık, sevinç verir.
12. Sabretmelerine karşılık onlara **cenneti** ve ipekleri lütfeder.
13. Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar; ne **yakıcı sıcak** görülür orada, ne de **dondurucu soğuk**.
14. (Cennet ağaçlarının) gölgeleri, üzerlerine sarkar; kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.
15. Yanlarında gümüşten kaplar ve billur kupalar dolaştırılır.
16. Gümüşten öyle kadehler ki onları istedikleri ölçüde tayin ve takdir etmişlerdir.
17. Onlara orada bir kâseden içirilir ki (bu şarabın) karışımında zencefil vardır.
18. (Bu şarap) orada bir pınardandır ki adına **selsebîl** denir.
19. O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimler dolaşır ki, onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.
20. Ne yana bakarsan bak, (yığınla) nimet ve ulu bir **saltanat** görürsün.

Bu ayetlerde cennet ile müjdelenen **Ehli Beyt'tir**.

Zemahşerî, bu ayetlerin tefsirinde şöyle diyor:

“**İbn-i Abbas** nakletmiştir: “Bir gün **Hasan ve Hüseyin** hasta olmuşlardı. Hız. Peygamber ashaptan bir grup ile birlikte onları görmeye gittiler. Bu ziyaret esnasında: “**Ey Ebe'l-Hasan**, çocuklarının şifası için bir adak ada" buyurdular. **Ali, Fatıma** ve hizmetçileri **Fizze**, her üçü, “**Hasan ve Hüseyin şifa bulurlarsa, üç gün oruç tutacağız.**” diye nezrettiler. **Hasan ve Hüseyin** şifa buldular. Fakat o günlerde evlerinde yiyecek herhangi bir şey yoktu. **Ali, Şem'un** isimli bir **Yahudiden** üç sa' miktarında arpa **borç** aldı. Hız. Fatıma onun bir sa'ını öğütüp kendi sayılarınca beş adet **ekmek** pişirdi. Onları iftar vakti yemek için önlerine koydukları sırada, bir **dilenci** kapının önünde durup şöyle seslendi: “**Selâm olsun size Ey Muhammed'in Ehli Beyt'i! Ben bir fakirim; bana yiyecek verin, Allah size cennet sofralarından yedirsın.**” Bunun üzerine, hepsi fedakârlık edip ekmeklerini dilenciye verdiler ve kendileri suyla iftar edip o geceyi öylece sabahladılar. Ertesi gün **yine** oruç tuttular. Akşam vakti sofraya oturup iftar edecekleri sırada, bu sefer bir **yetim** kapıya gelip yiyecek istedi. Onlar da ekmeklerini ona verdiler ve o gün de aç kaldılar. Üçüncü gün iftar vakti bir **esir** gelip yiyecek istedi. Onlar da iftarlıklarını ona verdiler. Ertesi gün **Hız. Ali, Hasan ve Hüseyin'in** ellerinden tutup **Hız. Peygamber'in** huzuruna geldiler. **Hız. Peygamber**, onları açlıktan titrer halde görünce şöyle buyurdu: “**Sizi bu halde görmek bana çok ağır geliyor.**” Daha sonra onlarla beraber **Fatıma'nın** evine geldiler. **Hız. Peygamber** kızı **Fatıma'yı** mihrabında açlıktan karnı vücuduna yapışmış ve gözleri çukurlaşmış bir halde gördü. Bu manzara, Peygamber'i çok üzdü. Bu sırada **Cebrail** nazil oldu ve: “**Ey Muhammed! Allah böyle Ehli Beyt'ten dolayı seni müjdeliyor.**” dedi ve **İnsan Sûresini** Peygamber'e okudu.” Bu ayetler, **Hız. Ali, Hız. Fatıma, Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin** için inmiş ve **Cennetle müjdelenenler** olduğunu **İslam** kaynakları ortaya koymakta, **Hadislerle** de aktarmaktadır.

Dipnotlar :

(*) Bu makale Kazım Balaban'ın Ehlibeyt'ten Dersim'e adlı kitabından alınmıştır.

1. **Ehli Beyt** ile ilgili derlemeler çeşitli **Alevi** ve **Şii** kaynaklarından derlenmiştir,
2. Araştırmacı - Yazar **Baki Öz**, Gadirhum tarihinin **15 Mart 632** olduğunu iddia etmektedir.

3. Hz. Muhammed bir Hadislerinde ”**Ben İlim şehriyim, Ali onun kapısıdır. İlim isteyen kapısına gelsin**” buyurmuşlardır. Hz. Muhammed’in bu Hadisini esas alan Ehli Beyt dostları bu vesile ile Hz. Ali’den ilim öğrenme çabasına girmiş ve ondan **çok önemli bilgiler** öğrenmişlerdir. Bu bilgiler daha sonra kendi yakınlarına aktarılmıştır. Bu nedendir ki İslam dini ile ilgili en sağlıklı bilgiler **Ehli Beyt dostları** tarafından belleklere taşınmış yer ve günümüze kadar aktarıla gelmiştir